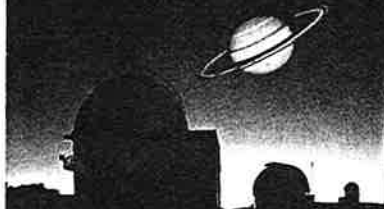

UDSTILLINGER MED OPLYSNING OG OPLEVELSER

TYCHO BRAHE PLANETARIUM rummer en enestående permanent udstilling om astronomi og rumfart. I dele af udstillingsområdet kan publikum både se og føle sig frem til en større indsigt i verdensrummets mysterier.

Den permanente udstilling suppleres med skiftende udstillinger om specialemner inden for astronomi, rumfart mv.

Breve fra slægtsforeningens medlemmer.

Mogens har bedt mig fortælle lidt om min rejse. Måske ikke alle ved hvorfor jeg rejste? Til Eriks begravelse bad jeg om støtte til et drengeprojekt i Indien i stedet for blomster. Jeg fik 15.000 kr. og på projektet, der hedder "Boy's Village", besluttede man, til min store glæde, at købe bøger til et bibliotek for pengene. Og så spurgte de, om jeg ville komme og indvie det. Da Erik og jeg i mange år har sparet sammen til en rejse til New Zealand, Australien, Thailand og Indien for at besøge venner, som i tidens løb har været her, besluttede jeg at tage hele den tur, vi ikke nåede at tage sammen.

Liss von Bernstorff (2.4) rejsebeskrivelse er vedlagt som tillæg.

SLÆGTSFORENINGEN

JANUAR 1991

Hele familien indbydes
til

SLÆGTSFORENINGEN
OUGAARD'S

30 års
fødselsdag

LØRDAG D. 16. MARTS
1991

30 ARS FØDSELSDAG DEN 16.MARTS 1991

Bestyrelsen har lagt hovederne godt i blød for, at finde noget som vi syntes, at alle kunne have interesse i at se, og som samtidig kunne være en god anledning til at mødes påny.

Som skrevet i den tidligere udsendelse blev vi enige om, at se 2 helt specielle forestillinger på

TYCHO BRAHE PLANETARIUM
Gl.Kongevej 10
København V.

og derefter mødes til spisning på "det sædvanlige sted", som nu hedder

DOUBBLE HAPPINES
Gl.Kongevej 33 B
København V.

hvor vi får en dejlig middag.

På grund af et tilskud fra Slægtsforeningen på 2.000 kr. kan alt dette fås for en pris af

Børn under 12 år koster 60 kr.
Voksne under 25 år koster 120 kr.
Voksne over 25 år koster 180 kr.

Tilmelding skal ske på vedlagte girokort - vær nøjagtig med at krydse af de rigtige steder.

Indbetalingsfristen er fastsat til

12.FEBRUAR 1991

modtaget ved kasseren Flemming Ougaard (13.3), Hedevej 32, 2640 Hedehusene. TLF.42 16 47 08.

På grund af det store tilskud forventes alle deltagere, at være medlem af foreningen (evt. kontingentfrie medlemmer=ung under uddannelse)

Tidsplanen er følgende:

- KL. 15.30- Seneste mødetid ved TYCHO BRAHE PLANETARIUM, Gl.Kongevej 10.
(Buslinie 1 og 14 lige til døren)
- KL. 16.00-17.00 Forestillingen "VI KAN FLYVE" om flyvningens udvikling i 3 dimensioner ved effekter og 6 kanals 4-vejs lydanlæg.
- KL. 17.00-18.00 Forestillingen "LIV I UNIVERSET"
Er der Liv ?, Hvor? Hvad? og hvordan finder vi det ??

Vi har forlods bestilt 45 billetter. Det skal tilføjes, at begge forestillinger ikke er egnede for børn under 7 år.

- KL. 18.10- ? Mødes vi derefter på Restaurant DOUBBLE HAPPINES, Gl.Kongevej 33B.
Drej til højre når man kommer ud fra Planetariet og på modsatte for-
tov.

MENU: Hønssekødssuppe
Dybstegete kina-rejer i sur-sød sauce
"Den lykkelige familie"
(Mixed kød, rejer og grøntsager)
Is med chokolade sauce

EVT.BØRNMENU: Gælder kun for børn under 12 år.
Pølser med pommesfrites
eller
Fiskefilet med pommesfrites
eller
Kylling med pommesfrites
samt 1 sodavandsis til dessert.

1/2 Husets rød/hvidvin = 51 kr. 1 Øl = 18 kr.

Hele turen varede 96 dage . Jeg startede med tre dage i Bangkok , hvor jeg boede hos en pensioneret lærerinde , som to gange har besøgt os . Det var en meget særpræget oplevelse . I Thailand tager man f. eks. skoene af, når man går ind i husene . Og så tror man jo at gulvene er rene !! ---- Sortere under fødderne har jeg aldrig været ! I 1962 var Erik i Thailand , og det gik pludselig op for mig , at jeg blev vist rundt på den samme skole, han havde besøgt dengang . Han havde adr, på en penneveninde med hjem til vores nabodatter .De to har skrevet sammen siden ,og en eftermiddag blev jeg fulgt rundt i de store templer i Bangkok af hende. Da jeg på hjemvejen, 3 måneder senere også kom gennem Bangkok , besøgte jeg hendes familie , og hendes bror gik med mig i byen en hel eftermiddag .

.Hvad man ellers oplever i Bangkok , skal faktisk ses på billeder , for det er ikke til at beskrive . Så velkommen til at komme og se !!

Så besøgte jeg gode venner (siden 1952) i Hobart på Tasmanien . Der var jeg i 14 dage , og levede mest af " fast food " fra microbølgeovn . Om det så var kaffevandet , blev det kogt i ovnen , een kop vand ad gangen , 3 minutter (eller var det kun eet ?) og så nescafe i . Der gik min mave fuldstændig i stå ! Men det var så den eneste gang på hele turen , der var noget med mit helbred . Ellers blev jeg overhovedet ikke syg , som " man " ellers grundigt havde forberedt mig på. Jeg havde ikke så meget som antydning af hovedpine i de tre måneder.

Efter Tasmanien rejste jeg til New Zealand , hvor jeg boede hos Janaki , indisk professor , som vi har kendt siden 1964 . Det var bare en vidunderlig rekreationsferie , lige præcis så afslappende , stille og rolig som jeg havde forestillet mig. Vi kørte nogle dejlige ture i den skønne natur og et derboende dansk ægtepar tog mig med på mange ture bl. a. til regnskoven nord for Wellington . Det var en meget spændende oplevelse.

På turen fra New Zealand til Indien ,skulle jeg igen have et lille ophold i Bangkok. Denne gang fra kl. 23 om aftenen til kl. 8 næste morgen . Jeg mødte en ung pige i flyet , og hun inviterede mig til at komme med hjem og sove. Ganske vist kunne hun ikke give mig en seng , men det gjorde ikke noget. Hun boede sammen med sine to søstre og to veninder. Tre af dem havde en universitetsuddannelse i politik og økonomi , og jeg så ikke eet stk . papir eller een bog i huset ! Møbler var der meget få af, men to lange stativer med tøj ,og strygebræt og strygejern ! Efterhånden som vi gik i seng, lagde de måtter ud på gulvet. Jeg fik dog et vattæppe. Man går i seng i det tøj man har på . Om morgenen rullede de måtterne sammen, tog tøjet af og gik i bad. Morgenmaden blev købt i små plastikposer , selv kaffe med sukker og mælk blev hældt varm op i et glas, direkte fra plastikposen , lige købt på gaden. Jeg blev passet på ! hun vækkede mig midt om natten for at spørge, om jeg

frøs ,og min bluse blev strøget før jeg fik lov at tage den på.Til sidst blev jeg fulgt til lufthavnen igen.

Så kom jeg til Indien . I min naivitet havde jeg været en lille smule bange for at taxachaufføren skulle køre uden om "slum ", for jeg ville jo gerne se det "rigtige " Indien !! Det ville ha' været helt umuligt for ham , for det var svært at finde noget , der i mine øjne ikke lignede slum, i Madras i hvert fald .

Taxachaufføren , som stod i lufthavnen (med billede af mig ,---- jeg var sikret på alle måder !) havde jeg i forvejen bestilt gennem en god bekendt , der før har kørt med ham. I en uge kørte jeg med ham fra Madras til Madurai. Vi så en masse templer på vejen. Han vidste præcis , hvad jeg skulle se , og det var godt. Og han kendte hoteller , der ikke var for dyre . --Det første i Madras var næsten for billigt . --ca,18 kr. Men det ville også blive kasseret som fængselscelle her hjemme !. Det var vist også en fejltagelse. Men jeg var parat til alt . Og det gik fint .

Så kom jeg til Boys Village , der var målet for hele turen. Og jeg må indrømme, at jeg følte en utrolig lettelse og glæde, da vi pludselig , før jeg havde ventet det , så portalen med navnet : "ST. Joseph's Boys' Village ", rene, hvide bygninger med blå maling og røde blomster . Jeg følte , at jeg gik ind i et eventyrland , og det gjorde jeg også. Jeg fik en varm modtagelse og jeg følte mig meget godt tilpas.

Den 15 august , på Indiens uafhængighedsdag , skulle indvielsen af biblioteket foregå. "På onsdag skal du være chiefguest" , sagde de. Og det blev en festlig dag , der begyndte med at jeg skulle hejse flaget. Det var med en særlig ceremoni (indøvet i forvejen), men da flaget foldede sig ud , faldt der røde blomsterblade ned over mig , (Det var ikke med i øvelsen !)

Så var der sportskonkurrencer og om aftenen indvielsen . Jeg skulle først, efter forskellige taler , og efter at jeg havde fået 6 blomsterguirlander om halsen , klippe den røde silkesnor over til den nye bygning. Dernæst skulle jeg tænde 6 lys i en olielampe, tænde for en kontakt , så der blev lys i alle guirlander , så klippe snoren over til selve biblioteket. Så holdt jeg min tale og så var der underholdning med dans , trommespil, sang , drama o.s.v. Det var alt sammen meget festligt. Til allersidst delte jeg mindst 25 præmier ud fra formiddagens sportskonkurrencer.

Efter en uge i Boys Village , som jeg kunne snakke om i timevis , rejste jeg med natbus til Trivandrum , 12 timer , med korte ophold på mer eller mindre lækre busstationer. Og jeg som aldrig før har villet køre med bus længere end til banegården ! -- i hvert fald ikke til Tyskland ! dette her generede mig ikke spor !

Nord for Trivandrum besøgte jeg en pigeashram for 46 forældreløse piger. Der blev jeg også i en uge og levede med i deres dagligliv. Pigerne lærte mig den første dag hvordan de laver , fletter , en bold af palmeblade . Et par dage efter talte lederen meget længe efter aftenbønnen . Det gjorde stærkt indtryk på mig , da jeg fik at vide,

at hun havde forbudt dem at flette flere bolde af palmeblade , fordi det var for dyrt ,
Og det er det eneste legetøj , de piger har .

Mens jeg var der, tog vi en tur ned til sydspidsen af Indien , hvor tre verdenshave mødes. Det fortrød jeg ikke !

Efter at have overværet en af lærerindernes bryllup og efterfølgende morgenmad på palmeblade , rejste jeg tilbage til Boys Village i endnu en uge .

James Kimpton , som i sin tid startede Boys Village , er begyndt et nyt project , som han kalder " Reaching the Unreached " . Han bygger små huse til enker og giver dem forældreløse børn eller " Foundlings " , som man kalder de nyfødte børn , der bare bliver lagt ud , fordi man ikke har råd til at have flere børn . En enke får højst fem børn, men så har hun noget at leve for . Han bygger også huse til gamle folk , der ikke har familie til at passe sig . Ligesom i Boys village har de også her projecter i gang med f. eks. vævning og syning for unge piger, landbrugs -undervisning , helsecenter , børnehaver o.s.v .

Igen tog jeg natbus , denne gang til Bangalore, der var den reneste by jeg endnu havde set i Indien. Derfra til Sai Babas ashram ved Phuttapatti . Sai Baba er avatar (= guddoms inkarnation) Det var en oplevelse , der er vanskelig at beskrive , så det vil jeg lade være med , men jeg kan da fortælle , at det var det mest primitive , jeg oplevede . Vi kom fem piger til et rum med fire hvidkalkede vægge , stengulv, og to vinduer med gitter for , Nul mere . Heldigvis havde en af de andre en rulle sejl garn, og jeg havde en saks , så vi bandt snore fra vindue til vindue (heldigvis var der et vindue i hver side !) -- så mange vi kunne. Så havde vi noget at hænge vores tøj op på , og noget at binde vores moskitonet op i . Og så havde vi hver sit lille gennemsigtige hus at føle os hjemme i ! ! Og det gik fint ---i otte dage.

Mit fly fra Bangalore til Delhi var aflyst , fordi alle fly i de dage skulle bruges til at bringe indere hjem fra Kuwait . To dage for sent kom jeg afsted , men det gjorde ikke noget . Første uge i New Delhi boede jeg hos et af medlemmerne af Gandhi Peace Foundation . Han har besøgt os for et par år siden .

En dag legede jeg rigtig tourist , tog first class tog (incl. morgenmad) til Agra , hvor jeg tog en trehjulet taxascooter hele dagen og så det helt ubeskrivelige , flotte Taj Mahal . Desuden viste han mig alle seværdigheder i Agra , inden jeg tog tilbage om aftenen .

Efter en uge tog jeg til Laksmi Ashram , en pigeskole , som ligger i nærheden af Himalaya . Den skole har vi haft forbindelse med lige siden 1964 , og 5 af lærerne derfra har gennem tiden besøgt os . Så det har været vores ønske at besøge dem i mange år . ----- Endelig var jeg der , og det var bestemt en dejlig oplevelse . Det var en bustur fra kl. 13 til kl. 2,30 om natten . Vi stoppede et par kilometer før for at sove lidt i et lille hostel, og næste morgen blev jeg hentet ved bussen af et par piger.

9 og 12 år var de . De tog mine tasker på hovedet , og vi begyndte opstigningen ad en meget smal "vej", hvor der havde gået køer lige før os ! Desuden havde det også regnet , så der var glat. Pigerne snakkede hele vejen , mens jeg havde svært ved at følge med , selvom jeg intet havde at bære på .Det tog en halv time at komme derop. Det var et dejligt sted . Udsigt ned over dalen med rismarker ,der var parat til at blive høstet til den ene side , og til Himalayabjergene med snetoppe til den anden side. Skolen bliver ledet efter Gandhis principper , f.eks.har de en spinnetime hver dag , hvor de enten får læst op eller også synger de.

Det var en fornøjelse at se dem , lige fra den mindste på 5 år , der sad tålmodigt og løste knuder op , til de ældste , der var meget dygtige . De har en meget fin køkkenhave , men et meget stort problem med aber , der kommer og spiser deres udbytte. De prøver at holde aberne væk med kæppe og høje råb ,men aberne driller tilsyneladende bare videre. Men der giver man ikke op. Hver morgen mellem kl.8 og kl.10 arbejder alle ude i haven eller på marken . Fra 10 til 11 vasker de sig selv og deres tøj . 11 til 12 spinnetime og fra 13 til 17 skoletimer , enten ude i det fri eller hvor man nu har lyst til at sidde ,alt efter vejret, men i alle tilfælde på gulvet. I de 8 uger jeg var i Indien , sad jeg kun ved et spisebord eet sted . I Laksmi Ashram boede jeg hos Kanti , som nogen af jer kender . Der sad vi på gulvet i hendes køkken og spiste på avispapir . Hos den sidste familie i Delhi spiste vi på dobbeltsengen , med avispapir breddt ud på sengetæppet.

Der var nogle politiske uroligheder i Indien i de dage . Det var på grund af en ny lov om reservationer af offentlige stillinger til de lavere klasser . Det var studenterne meget utilfredse med . Så de demonstrerede bl. andet ved at brænde sig selv. Flere døde . Og da vi var med bussen tilbage til Delhi , blev vi stoppet i en af de større byer, og måtte blive der et stykke tid , inden vi fik lov til at køre videre.

Disse uroligheder var også skyld i at jeg ikke kunne besøge de to sidste familier , jeg ville have besøgt i Delhi. Det var jeg meget ked af , men da det var det eneste, der glippede på hele turen , må jeg vist være tilfreds.

Efter den allersidste dag i Bangkok (fra 8 om morgenen til 8 om aftenen) hvor jeg som sagt tilbragte hele dagen i pennevenindens hjem ,og spiste spændende thailandsk mad , tog jeg flyet fra Bangkok kl. 12 om aftenen , og efter 12 timer landede jeg i Kastrup kl. 6 om morgenen.

Og i Tirstrup stod alle børn , svigerbørn og børnebørn og tog imod mig. Og DET var næsten for meget . Jeg mener □□□□

Men kom engang og se mine 500 billeder , og jeg har meget mere at fortælle !

Kærlig hilsen
Lis. (2-4)